

РЕШЕНИЕ

№ 4179

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8807** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на М. П. М. от [населено място], общ. Полски Т., обл. Велико Т. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 040 - 6500/4368 от 10.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2010г. с У. 04/310510/35217, с което е отказано финансиране по мярка 214 „АЕП” направление „Възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1) за АЕП код АП 13 сума в общ размер на 5 928,52 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., издадена от министъра на земеделието и храните на осн. Чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила, поради немотивираност и противоречие с материалния закон. Твърди, че допуснатите съществени нарушения на административно производствените правила се изразяват в това, че жалбоподателят не е бил уведомен

за започналото административно производство и не е могъл да участва в него, не е извършена предвидената в глава II проверка на място при извършените кръстосани проверки на съдържащите се в заявлението данни и тези в СИЗП, че не му е изпращано писмо за такива проверки, не са му представяни контролни листове и протоколи от теренни проверки. Твърди, че липсата на фактически основания за издаване на писмото води до немотивираност на същото и до неизпълнение на задължението от страна на органа за събере всички факти и обстоятелства относими към спора, както и служебно да събере всички доказателства, което органът не е направил, което е съществено нарушение и поради това, че му е нарушено правото на защита и е препятствано участието му в административното производство. Твърди и материална незаконосъобразност на оспореното писмо, тъй като твърди, че не е налице твърдяното наддеклариране на площи. Твърди, че ортофото картите въз основа на които е извършена проверката са на базата на стари снимки от 2006г., а не на актуални такива. Твърди и че стопанската година, за която е следвало да се направи оценка е изтекла на 01.10.2010г., а констатациите са извършени една година по – късно. Иска оспореното уведомително писмо да бъде отменено.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие”, чрез процесуалния си представител юр. П., изразява становище, че жалбата е неоснователна, както и твърди законосъобразност на оспорения акт, като издаден при спазване на всички материално правни изисквания на закона, без да са извършени процесуални нарушения и при спазване на формата. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение и разноски.

Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят е оспорил уведомителното писмо, предмет на това производство най – напред по административен ред, като по това оспорване е постановена Заповед № РД – 20 – 331 от 26.07.2012г. на МЗХ. Съдът с определение от открито съдебно заседание от 11.04.2013г. е задължил МЗХ да представи по делото в съда доказателства за това кога жалбоподателят е бил уведомен за посочената заповед. Въпреки указанията такива доказателства не са представени, представена е само посочената заповед. Предвид това, че по делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за Заповед № РД – 20 – 331 от 16.07.2012г., а с писмо МЗХ посочва, че такива не са запазени, което пък е в тежест на доказване от административния орган, настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на акта – и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за единно плащане на площ – ново заявление с У. 04/310510/35217 от 27.04.2010г., с което е поискал и подпомагане по АЕП. Към това заявление е подадена и таблица за използваните за 2010г. парцели, като в таблицата са посочени парцелите, с които се кандидатства по АЕП. Приложена е и таблица за отглежданите животни. Подадено е от жалбоподателя и заявление за входяща регистрация в „редакция на парцели/схеми/животни” в рекацията на парцели и схеми У. 04/310510/35217 от 31.05.2010г., с което е поискал подпомагане по СЕПП и АЕП по код А. 13 за имоти описани в приложена таблица, а именно БЗС № 47 - 4 – 2 от кампания 2009г. и БСЗ №

69732 – 47 – 3, № 69732 – 47 – 4, № 69732 – 58 – 2, № 69732 – 71 – 4, № 69732 – 13 – 2 – 5, № 69732 – 71 – 3 – 3 и с приложено към заявлението таблица за отглежданите животни. Посочените БЗС са заявени като култура с код 312 000 – мери и пасища по Списъка на основните култури (по групи и подгрупи) и техните кодове за кампания 2010г.

При подаване на заявлението жалбоподателят е подписал декларация за допустимост на площи от предходна кампания. От контролен лист – данни за стартирала проверка се установява грешка (над 0,05 дка от БЗС попада извън площите подходящи за подпомагане) по отношение на БЗС № 69732 – 13 – 2 за площ 0,81223 ха и № 69732 – 71 – 3 за 2,42604 ха, подписан от жалбоподателя. Подадено е и приложение за кандидатстване по АЕП към У. 04/310510/35217 с дата 31.05.2010г. (редакция на парцели/направления/животни/пчелни семейства) в редакция кандидатстване за първа година и в редакция „заявление за подпомагане” и „заявление за плащане”. В приложението е посочено, че общата площ, с която се кандидатства за АЕП през настоящата година е 31,26 ха, общата одобрена площ за АЕП през първата година на поемане на агроекологично задължение е в размер на 23,47 ха, а разликата между посочените е в размер на 7,79 ха или 33,19%. С приложението е поет ангажимент по направление ВПС1. В заявлението е посочено, че е попълнено със съдействието на НССЗ – [населено място] от служител Б. Ч.. Подадено е и приложение за кандидатстване по АЕП към У. 04/310510/35217 с дата 11.05.2009г. (редакция ново заявление) в редакция кандидатстване за втора година и в редакция „заявление за плащане”. В приложението е посочено, че общата площ, с която се кандидатства за АЕП през настоящата година е 21,76 ха, общата одобрена площ за АЕП през първата година на поемане на агроекологично задължение е в размер на 23,47 ха, а разликата между посочените е в размер на 1,71 ха или 7,28%. С приложението е поет ангажимент по направление ВПС1. В заявлението е посочено, че е попълнено със съдействието на НССЗ – [населено място] от служител Б. Ч..

По отношение на БЗС № 69732 – 47 – 1 е установено застъпване, което е потвърдено от жалбоподателя и е представил съответни документи за ползването на земята, а по отношение на БЗС № 69732 – 125 – 10 е отказал застъпването, т.е. приел е, че правилно е установено налично застъпване по отношение на този парцел.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени задължителните административни проверки и оторизираната за получаване сума е изчислена чрез И.. Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 040 - 6500/4368 от 10.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

По делото е приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира в нейната техническа част, но не и като крайни изводи. От СТЕ се установява, че по отношение на имот БЗС № 69732 – 47 – 4 е установено застъпване в размер на 0,62 ха. От СТЕ се установява, че при извършена проверка в МЗХ по отношение на заявените от жалбоподателя площи за подпомагане не са налице актуални снимки от 2010г. Установява се, че първоначалното определяне на допустимия слой е извършено по снимки от старо летене. От СТЕ се установява, че след като е установено, че за района, в който се намират имотите на жалбоподателя, след като е установено, че

няма актуални снимки е извършена специализирана проверка на място от служители на ОСЗ – Полски Т. и ОДЗ – Велико Т., като за извършената проверка са съставени протоколи от 15.02.2011г. (приложени към СТЕ, но неприложени с административната преписка). От СТЕ се установява, че на жалбоподателя са признати за подпомагане площите, които попадат във физически блокове определени с приемането на допустимия слой с начин на трайно ползване ПМЛ (пасища, мери и ливади), а не са признати тези, които попадат във физическите блокове определени с начин на трайно ползване – ХЗТ (храсти и затревени територии). Вещото лице посочва, че е изготвило СТЕ по стари ортофото снимки от предишни години и е направила съпоставка със снимки самолетни на същия район от 2011г., но такива за 2010г. няма. Съдът не кредитира СТЕ като крайни изводи, тъй като видно и от посоченото в нея оценките са направени на база старо заснемане и при липса на заснемане на имотите на жалбоподателя от 2010г., който е относимият период.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно не е мотивиран, както и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и в противоречие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място настоящият състав намира, че оспорения административен акт е немотивиран и в тази връзка е основателно наведеното възражение от страна на жалбоподателя. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по АЕП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 475 от 15.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 4 – не се подпомагат площи, които не се стопанисват. Тъй като обаче в конкретния случай се касае за отказ за подпомагане по мярка 214 АЕП, то конкретните условия и изисквания за стопанисване на земи във връзка с посочената мярка са разписани в Наредба № 11 от 06.04.2009г., като те зависят от различните видове дейности, за които земеделският производител е поел ангажимент по наредбата. Съгласно чл. 65 ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. „Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности”. Изискванията за подпомагане са разписани в глава IV към наредбата, а в чл. 26 – общите изисквания за поддържане на парцелите в цялото земеделско стопанство. Тези общи изисквания са доразвити в глава VI в отделните раздели, където са разписани различните изисквания за управление на агроекологичните дейности, включително изискванията, при изпълнението на които за различните агроекологични дейности, се счита, че земеделската земя е коректно стопанисвана. В оспореното писмо не е посочено по

отношение на отделните визирани в таблицата на стр. 2 от писмото парцели кое от посочените изисквания на Наредбата не е спазено. Същото се отнася и за посоченото основание т. 4 от методиката за намаляване и отказ на АЕП. Това пък е така, тъй като посочената т. 4 предвижда налагането на санкции за неспазване на базовите изисквания за съответните направления по мярка АЕП. В т. 4 в подточки са посочени отделните изисквания, при неспазването на които, се налагат санкции, които обаче са различни за различните направления. В оспореното писмо не е посочено по отношение на описаните БЗС – та по кое направление кое изискване не е спазено.

Във връзка с изложеното не става ясно кои от посочените в таблицата на стр. 2 от писмото БЗС – та на какво основание са отказани за подпомагане, не става ясно кои от условията за подпомагане по наредбата не са изпълнени и по отношение на кой имот не са изпълнени, не става ясно по отношение на кое направление по т. 4 от Методиката, кое условие не е изпълнено. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените разпоредби и точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него на стр. 2 не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки и разпоредби трябва да се изследва. Отделно от това следва да се посочи, че като цялост оспореното уведомително писмо не съдържа мотиви, а само и единствено описание на съдържанието в изготвените в него таблици, от които обаче не могат да бъдат дори извлечени аргументите на административния орган за постановяване на отказа за финансиране.

В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част не са изложени и фактически обстоятелства за издаването му, във връзка с изложеното по – горе, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани, на кои от основанията по Наредба № 11 от 06.04.2009г. не отговарят или съответно на кои от изискванията по т. 4 от Методиката. Липсата на фактически установявания за издаване на оспорения акт преви същия не само немотивиран, но и представлява съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 от АПК – неизпълнение на задължението на административния орган да издаде акта едва след като е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на чл. 36 от АПК – а именно административният орган не е изпълнил задължението си да събере служебно и без поискане всички относими към спора доказателства. Това представлява и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като той се барни срещу фактическите установявания, залегнали в акта, а в конкретния случай такива липсват. Т.е. жалбоподателят е бил лишен на фазата на административното производство, а в конкретния случай и в тази на съдебното производство от възможността да има яснота за това какво се твърди по отношение на неговите имоти и защо се приема, че не са стопанисвани.

На следващо място включително в съдебното производство във връзка с правилата за доказателствената тежест административния орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт, в частта, с която е отказано подпомагане по АЕП. Дори и от приетата СТЕ не става ясно защо административният орган е приел и кои изисквания по Наредбата и Методиката не са изпълнени за 2010г.

Дори обаче да беше ангажирал такива доказателства в съдебното производство, това не би се отразило на незаконосъобразността на оспореното уведомително писмо, тъй като би представлявало съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Освен това недопустимо е чак в съдебното производство да бъдат установявани фактически обстоятелства за издаване на оспореното писмо, каквото установяване административния орган се опитва да направи по отношение на отказа за финансиране с поисканата СТЕ. Това е така по изложените малко по – горе аргументи и в тази връзка настоящият състав намира, че не следва да обсъжда установяванията направени в СТЕ, тъй като с нея се внасят (доколкото се внасят) фактическите основания за издаване на оспореното писмо, каквито обаче в него не се съдържат. Това отново следва да се отбележи е съществено нарушение на административно производствените правила, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият е бил лишен от пълноценно участие във фазата на административното производство.

Съгласно Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания по мярка 214 приложение към заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г., относима към момента на издаване на оспореното писмо, по т. 4.1 „Групиране на базовите изисквания по направления за направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1), по което направление кандидатства жалбоподателят, е предвидено спазването на национален стандарт 4.1 и национален стандарт 4.2. Стандарт 4.1 изисква земеделският стопанин, ползващ постоянно затревени площи – пасища и ливади да поддържа минимална гъстота от 0,15 животински единици на хектар или да извършва минимум 1 коситба за съответната година (в случая 2010г.) до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските. Има приети правила за поддържане на такива площи в Натура 2000, което е неотнормирано в този случай. По национален стандарт 4.2 е задължително постоянните пасища и ливади да се почистват от нежелана растителност – борба с агресивните растителни видове – орлова папрат, чемерика, айлант, амфора и къпина, като по забележка към този стандарт е посочено, че земите в В. се счита, че стандарт 4.2 е изпълнен ако единични групи храсти и група дървета не са повече от 25% от площта на парцела. В конкретния случай в оспореното уведомително писмо няма констатация за нарушението на някои от тези стандарти – не се установява, че има по – малко от 0,15 животински единици на хектар, както и не се установява да не е извършена поне една коситба съответно до 15 юли или до 15 август на имотите, както и не се установява да е налице захрастяване с посочените агресивни или други растения над 25% от площите. Такива обстоятелства не се установяват и от СТЕ. На следващо място посочените критерии по методиката навеждат на логичното изискване тогава, когато проверките се правят дистанционно, както се твърди в оспореното писмо в конкретния случай, те да са направени по актуален снимков и картен материал. Това изискване следва от логиката на посочените изисквания за намаляване или отказване на плащанията. Това е така, тъй като не би могло да се установи дали е извършена поне една коситба до 15 юли или 15 август, както и дали повече от 25% от площта е захрастена с агресивни бързорастящи растения за съответната година (в конкретния случай 2010г.) по снимки от предходната в случая

2009г. или от следващата – 2011г. В конкретния случай видно от СТЕ се установява, че по отношение на имотите на жалбоподателя няма актуални снимки от 2010г., по които да се установи изпълнението на изискванията на методиката и дали са налице основанията за отказ посочени в нея и цитирани по - горе.

Данните в съответните регистри следва да са актуални към момента на извършване на проверката по дистанционен път – чрез компютърно сравнение на данните от заявлението и съдържащите се данни в картния материал. Това изискване следва и от динамичния характер на земеделието особено по отношение на изискванията на методиката, които видно се отнасят само за съответната година, за която се иска подпомагане. Т.е. за да е меродавна извършената кръстосана и административна проверка същата следва да се основава на верни и актуални данни съдържащи се в съответните регистри. Това изискване следва от целите и духа на посочените по – горе норми. В конкретния случай обаче проверката е извършена само по административен ред, извършена е само кръстосана проверка, но върху данни, които не са актуални към момента на извършването ѝ, а именно за парцелите върху данни в регистрите и снимков материал от 2009г. Предвид това, че проверката е извършена и отказът е постановен във връзка със заявление за 2010г., съдът намира, че при извършване на проверката са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и данните от нея не могат да обосноват отказа за финансиране, поради това, че не може да се приеме за вярна, поради неактуалност на данните, върху които е извършена. В тази връзка при подобни случаи във връзка с чл. 20 §2 от регламент 73/2009 е предвидено „Административните проверки да се допълват от система за проверки на място с цел да се провери дали е налице правото за получаване на помощи”. В конкретния случай при положение, че картния материал върху който са извършени кръстосаните проверки не е актуален по цитираните по – горе разпоредби към датата на подаване на заявлението, а от година преди това, административният орган е следвало да извърши в допълнение и проверка на място, в съответната година 2010г., за да установи дали наистина са налице условия за подпомагане или условията за отказ по методиката. Като не е направил това, а е основа актът си само на извършената кръстосана проверка върху неактуални данни, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК – административният акт е издаден при непълнота на доказателствата, съответно не е изпълнено задължението за служебното събиране на доказателствата. Представените протоколи от извършени теренни проверки със СТЕ също са неотнормирани към релевантния период и не могат да обосноват отказа, тъй като са направени на 15.02.2011г., т.е. с тях също не би могло да се установи към релевантния период – лятото на 2010г. дали са изпълнени изискванията на методиката, а именно с тях не може да се установи достоверно дали до 15 юли или 15 август е извършена поне една коситба и дали в лятото на 2010г. е имало захрастяване от агресивни бързорастящи растения.

На следващо място основателно е възражението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при извършване на проверките и нарушаване на правото му на защита, тъй като не е бил уведомен за извършените проверки на място, не е присъствал на тях и съответно не му е връчен за подпис контролен лист и доклад. Това е така, тъй като видно от представените със СТЕ протоколи за извършените теренни проверки и то извършени

почти година след релевантния период жалбоподателят не е подписал протоколите, а ответника не ангажира доказателства, че той е бил и въобще уведомен за извършените проверки.

Неоснователно е възражението на ответника, че тъй като БЗС, отказани за подпомагане с оспореното писмо се намират във физически блок определен с начин на трайно ползване ХЗТ, а не П., то БЗС – тата, които попадат в такъв блок не подлежат на подпомагане. В ЗПЗП § 1 т. 26 и 27 дава легално определение за "Физически блок", а именно е непрекъсната площ земя, ограничена от трайни топографски елементи и "Блок на земеделското стопанство", а именно е физически блок или част от него, регистриран в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), притежаващ уникална идентификация и стопанисван от един земеделски стопанин. Съгласно чл. 4 от Наредба № 11 от 2009г. „Прилагането на дейностите по чл. 2, ал. 1, т. 2 се подпомага във физическите блокове, които попадат в обхвата на слой от земи с висока природна стойност, определени в системата за идентификация на земеделските парцели, към момента на подаване на заявление за подпомагане”. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят кандидатства за подпомагане по мярка 214 за дейности по чл. 2 ал. 1 т. 2 буква „а”, а именно „възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност”. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 4 от Наредбата за тези дейности се подпомагат земите, които попадат във физически блокове, които пък попадат в специализирания слой от земи с висока природна стойност към момента на подаване на заявлението. Т.е. отново преценката е към момента на подаване на заявлението, а не към предходен или последващ период. Специализирания слой на земи с висока природна стойност, относим към момента на подаване на заявлението от жалбоподателя, е определен със Заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., с която е одобрен списък на физическите блокове със земеделски земи с висока природна стойност. По този списък по т. 790 са посочени ФБ за землището на [населено място], където се намира имота на жалбоподателя, със земи с висока природна стойност. По списъка като такива за [населено място] са посочени ФБ № 69732-13; 69732-47 и 69732-71. Видно от оспореното писмо имотите, заявени като БЗС и отказани за подпомагане на жалбоподателя се намират в посочените ФБ, а именно това са БЗС № 69732 – 13 – 2 – 5, № 69732 – 71 – 4 – 3, № 69732 – 71 – 3 – 3 и № 69732 – 47 – 4 – 2. Във връзка с гореизложеното доколкото имотите БЗС на жалбоподателя попадат в рамките на ФБ от списъка на ФБ със земи, които са с висока природна стойност, то те подлежат на подпомагане.

На следващо място съобразно разпоредбите на Наредба № 5 от 10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища, съгласно чл. 8 от Наредбата „Допустима за подпомагане по схемите за плащане на площ по [чл. 1, ал. 2](#) е частта от използваната земеделска площ по [чл. 3](#), която се поддържа в добро земеделско състояние, независимо дали се използва за производство на земеделска продукция”. Видно от цитираното на подпомагане подлежи земеделска площ, която е използват съобразно определението по чл. 3, а именно „тази част от земеделските площи, която е заета от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция”. В посочената наредба в чл. 18 пък са дадени специфичните критерии за допустимите за подпомагане площи по мярка 214 за земи с

висока природна стойност, в които отново се има предвид подпомагане на обработвани и използвани земи по определени в разпоредбата критерии. Видно от цитираното на подпомагане и преценка за допустимост за подпомагане подлежат използвани земеделски площи (в случая заявените БЗС), а не физическите блокове. Без значение е начинът на трайно ползване, определен по отношение на целия ФБ, в който се намира БЗС на жалбоподателя, тъй като тук са налице специални разпоредби, които предвиждат подпомагане на земи, които попадат във ФБ, намиращ се в специалния слой от земи с висока природна стойност, определен с посочения по – горе списък със заповед на Министъра на земеделието и храните.

Освен това в конкретния случай от ответника се твърди, че отказа за подпомагане е тъй като част от земите на жалбоподателя, заявени за ползване попадат във физически блок „ХЗТ” (храсти и затревени територии). Съобразно специалните разпоредби на чл. 18 от Наредба № 5 от 10.03.2010г. обаче на подпомагане подлежат и необработваеми площи – храсти и затревени територии по чл. 2 ал. 2 т. 1 от Наредбата, ако отговарят на съответни критерии. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства дали са налице или не тези критерии по чл. 8 от наредбата административният орган въобще не е изследвал за релевантния период, не е направил такава оценка, не е и изследвал този въпрос, не е и представил доказателства в тази насока.

На следващо място действително в анекс 5 по приложение № 4 (относно приложението на мярка 214) от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013г. е посочено, че за прилагането на мярка 214 са направени следните промени в слоя на земеделски земи с висока природна стойност, а именно: по код „обработваема земя” се приемат за допустими за подпомагане в случай, че „обработваемата земя в В. във физическия блок е повече от 50%, тогава целият ФБ се приема за ЗЗВПС, ако е под 50%, то ФБ не се смята за ЗЗВПС”. По отношение на код „Постоянно затревени площи” обаче се приема, че земята е с В. „ако във ФБ има затревени площи с В., целият ФБ се приема за ЗЗВПС”. Този анекс 5 и приложение № 4 към него обаче не е нормативен акт. Това е част от международния договор на РБ, с който поема съответни ангажменти при изпълнение на Програмата за развитие на селските райони и съответно няма пряко приложение. Видно от текста на приложение № 4 към анекс 5 от програмата, същото е създадено с цел да се разпишат механизмите за отстраняване на констатирани неточности в слоя площи от земеделски земи с висока природна стойност в изпълнение на договореностите на РБ. Т.е. препоръките от това приложение следва да залегнат в нормативните документи, издадени въз основа на програмата. И това е направено със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., в която на основание чл. 4 от Наредба № 11 са определени ФБ, които се приемат, че са със ЗЗВПС. Именно наредбата № 11 и тази заповед са нормативните документи, в които са разписани вече с обвързваща сила препоръките от анекс 5, приложение № 4. Видно от цитираното малко по – горе ФБ, в които се намират имотите на жалбоподателя се намират в списъка на ЗЗВПС, одобрен със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г. на Министъра на земеделието. От това следва, че съответно БЗС на жалбоподателя са допустими за подпомагане по този критерии. Това е така и тъй като безспорно се установява, че имотите на жалбоподателя са „постоянно затревени площи”, а не „обработваеми земи”, поради и което и наличието на една част земи с В. в тези блокове определят класифицирането на ФБ като такъв със ЗЗВПС. Освен това видно от посоченото по – горе съобразно чл. 18 от Наредба № 11 на подпомагане подлежат и

необработени земи – с храсти и затревени площи, стига да отговарят на нормите за това посочени в тази разпоредба. Т.е. след като е налице първото условие, а именно земите се намират във ФБ определен по списъка със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., то за административния орган следва задължението да провери дали са налице предпоставките по чл. 18 от Наредба № 11 и по методиката относно допустимостта за подпомагане на земите. Видно от събраните по делото доказателства това не е направено, не са изследвани нито критериите по Наредба № 11, нито тези по методиката. Освен това там където се твърди, че са изследвани, то е направено върху неактуални данни, а именно такива от 2009г. и 2011г., които са неотнормими към релевантния период от 2010г., каквото е пък изискването и на наредбата и на методиката.

Съобразно предвиденото в ЗПЗП и в [Наредба № 105 от 22.08.2006 г.](#) СИЗП се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните. Фондът използва тези данни. За да са допустими за подпомагане площите, заявени от кандидата, е необходимо те да попадат в рамките на физическите блокове от СИЗП, определени според начина им на трайно ползване като допустими за подпомагане. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства се установява, че ичотите на жалбоподателя – БЗС заявени за подпомагане – попадат именно в такива ФБ, допустими за подпомагане по специалните разпоредби – наредбата и цитираната по – горе заповед. Когато даден блок на земеделското стопанство попада частично или изцяло извън допустимия физически блок, за допустима за подпомагане се определя единствено площта в рамките на допустимия физически блок. Останалата площ от БЗС отпада автоматично от заявлението за подпомагане, тъй като представлява недопустима или наддекларирана площ. Видно обаче от събраните доказателства в конкретния случай не са налице площи – БЗС, които да попадат извън ФБ, допустими за подпомагане.

Най – накрая по отношение на установеното застъпване за БЗС № 69732 – 47 – 4 – 2 от СТЕ съдът намира, че също е допустимото съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като видно от събраните по делото доказателства по отношение на него не е проведено производство по отстраняването на застъпването. Представените по делото доказателства за проведено производство по отстраняване на застъпванията касаят други имоти. Това съдът намира, че е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като той е поставен в невъзможност да ангажира доказателства в своя полза относно констатираното застъпване по посочения имот, а от СТЕ се установява, че за този имот жалбоподателя има документи за правото на ползване, които покриват 8,88 ха е констатираното застъпване, а именно площ дори по – голяма от установеното такова от 8,20ха.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и немотивираност, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки въз основа на актуален картен материал, събиране на относимите факти и доказателства, преценка на наличието на предпоставките за подпомагане и отказ по чл. 18 от Наредба № 11 от 06.04.2009г., т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 475 от 15.06.2011г. и списъка по Заповед № РД – 09 – 50 от 02.02.2010г. и за издаване на нов

акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноски от ответника с оглед резултата от делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 040 - 6500/4368 от 10.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя М. П. М. от [населено място], обл. Велико Т. общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2010г. с У. 04/310510/35217, с което е отказано финансиране по мярка 214 „АЕП” направление „Възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1) за АЕП код АП 13 сума в общ размер на 5 928,52 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 475 от 15.06.2011г. издадена от министъра на земеделието и храните на осн. Чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: